

was een verdieping lager en bevatte slechts een vertrek van 6.1×9.5 meter. Alleen de dertiende eeuwse woontoren van het kasteel Teylinghen is van ongeveer gelijke afmetingen, al is het opgaande muurwerk minder zwaar. Deze toren heeft nog een verdieping meer gehad, maar mist de tussenmuur.

In latere tijd is het kasteel uitgebreid met een westvleugel op de binnenplaats en een oostvleugel tegen de buitenzijde van de wal-muur op het talud van de gracht. Deze laatste vleugel heeft vermoedelijk de keuken bevat, daar rond deze vleugel de gracht bijna gevuld was met aardewerkscherven, wijnflessen en honderden schalen van eendeneieren.

Voor de poortdoorgang kwam een klein ommuurd plaatsje met een hek, dat echter zover naar voren stak, dat de flankdekking door de beide hoektorens te niet gedaan werd, waaruit blijkt dat het kasteel zijn militaire waarde verloren had. Al deze constructies zijn uitgevoerd in baksteen van $4 \times 10 \times 21$ cm. Het gemak op de binnenplaats is bij deze verbouwing buiten bedrijf gesteld en met grond gevuld. Het aardewerkmateriaal dat in dit gemak aangetroffen werd, kan voor 1600 gedateerd worden.

Om tot een datering van deze grote verbouwing te komen, is het nodig de geschiedenis van het kasteel na te gaan. De gegevens door Drs. A. van der Poes Clement verzameld, leveren het volgende staatje op:

- 1458 Symon Vrederic krijgt het huis na overdracht door Willem Cuser.
- 1571 Boudewijn van Roon is bezitter na koop. Daar hij in 1519 geboren is, zal deze koop wel niet voor 1545 vallen; Van der Poest Clement denkt aan omstreeks 1555.
- 1582 Willem van Lamsweerde koopt het huis van Gerrit van Roon.
- 1588 Joas Grijp koopt het huis van Willem van Lamsweerde; het blijft in zijn familie tot 1737.

Hier valt nog een datum tussen te voegen, uit een sententie van het Hof van Holland blijkt, dat het kasteel voor 1506 bij decreet verkocht is. Op die datum blijkt nl. een deel van de kooppenningen nog niet voldaan te zijn. De nieuwe eigenaars zijn Dirck van Swieten en Jacob Willemsz.; de verkoop duidt op financiële moeilijkheden van de vorige bezitter, Gillis van Valckensteijn, de oudste zoon van Symon Vrederic, vermeld in 1458. Wij treffen Gillis in